

Sagen stilledes derefter foreløbig i Bero. Den daværende Indenrigsminister fremsatte dog paa Finanslovforslagene for 1890—91 og de to følgende Finansaar Forslag om Udbydelse af en ny offentlig Konkurrence til Tilvejebringelse af Tegninger og Overslag, henholdsvis til Genopførelse af selve Slottet og til Opførelse af en særskilt Rigsdagsbygning. Disse Forslag vedtoges ikke af Folketinget, og derefter foretog Regeringen intet i de følgende Aar, da man ansaa det for haabløst. Nu er der altsaa gaaet et Tidsrum af 14 Aar, siden Slottet brændte, og det turde vel være saa, at Tanken om dets Genopførelse siden har levet i Befolkningen, og at det er blevet følt som et Savn, at der intet er gjort. Regeringen har derfor ikke troet, at det vilde være forsvarligt at lade Sagen hvile. Den betragter denne Opgave at faa Slottet genopført og en Bygning opført for Rigsdagen som en national Opgave, der ikke bør tabes af Sigte. Derfor er dette Forslag udarbejdet, og det gaar ud paa, at der udskrives en ny Konkurrence, saaledes at der udarbejdes Tegninger og Overslag til Slottets Genopførelse paa Grundlag af, at der i Slottet indrettes Lokaler til Bolig og Repræsentation for Kongen, for Rigsdagen og om muligt for Højesteret. Saaledes som Opgaven her foreslaas stillet, skiller den sig fra Loven af 1887 deri, at denne Lov bandt Opgaven saaledes, at Rigsdagsafdelingen skulde ligge i Slottet, ud imod Slotspladsen, medens Opgaven her i saa Henseende stilles frit. Det vil blive de konkurrerendes Sag selv at vælge, hvor de ville lægge Rigsdagsfløjen, og hvor de ville lægge Kongefløjen. Til Bedømmelse af de indkomne Opgaver foreslaas nedsat en Kommission, som skulde bestaa af 12 Medlemmer i Stedet for, som jeg før nævnede, 14 Medlemmer i den ældre Kommission. Af denne Kommission skulde Formanden og to Medlemmer beskikkes af Kongen; endvidere skulde indtræde Formændene og Viceformændene i Rigsdagens to Afdelinger, et af Højesteret valgt Medlem og endelig to af Kunstakademiet valgte Arkitekter. Til Præmier skulde udsættes det samme Beløb, som ogsaa i Henhold til Loven af 1887 blev udsat, nemlig 33,000 Kr. Med Hensyn til Omkostningerne ved

Slottets Genopførelse ere de her i Forslaget foreslaaede holdte indenfor et Beløb af 6 Mill. Kr.. Det er det samme Beløb, som ogsaa blev optaget i Loven af 1887. Det maa fremdeles antages, at man indenfor dette Beløb vil kunne tilvejebringe Lokaler, passende i enhver Henseende saavel til Kongebolig som til Rigsdagsbolig samt eventuelt til Højesteret. Saaledes som det her foreligger, gaar det ikke ud paa en Bevilling af dette Beløb af 6 Mill. Kr. Det vil altsaa blive en Sag, som senere kan komme under Drøftelse, paa hvilken Maade man skal tilvejebringe dette Beløb. I den Henseende skal jeg allerede nu nævne, hvad der i øvrigt er omtalt i Anmærkningerne til Lovforslaget, at Regeringen har paataenkt at foreslaa, at Finansministeren bemyndiges til at tilvejebringe i ethvert Tilfælde en Del af det til Slottets Genopførelse fornødne Beløb gennem Udstedelsen af et Præmielaan, en Fremgangsmaade, der er bleven benyttet i flere andre Lande med Held og i nogenlunde tilsvarende Øjemed som det, der her er Tale om. Ved at udbyde Laanene i Obligationer af en passende lille Størrelse — man har saaledes tænkt, at enhver Obligation kun skulde lyde paa 20 Kr. — vil der blive givet Lejlighed saa at sige for alle til at tegne sig for en Obligation, og det kunde saaledes blive en Slags Nationalsubskription. Dette Præmielaan til 6 Mill. Kr. er beregnet til som Nettoudbytte at give en Indtægt af omtrent Halvdelen, altsaa 3 Mill. Kr., og det skulde kun være det tiloversblevne Beløb nemlig 3 Mill. Kr., der skulde blive det direkte Tilskud fra Statskassen. Regeringen har imidlertid ikke ment, at der paa dette Lovforslag, saaledes som det her er fremsat, skulde fremkomme nærmere Detailler angaaende Laanets Optagelse, men der er selvfølgelig intet i Vejen for, at denne Sag allerede nu gøres til Genstand for nærmere Forhandling gennem Lovforslagets Gang i Rigsdagen, saafremt man maatte ønske det. Jeg skal saaledes anbefale dette Lovforslag til det høje Tings Velvilje og særlig anmode om, at det maa nyde hurtig Fremme, saaledes at vi maa kunne faa det gennemført endnu i denne Samling.